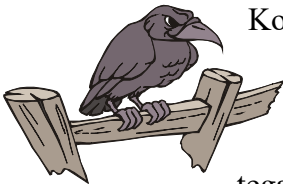

UNIČENJE HUDOBNE ČAROVNICE

Hudobna zlobna čarovnica je prebivala na Zahodu in je vladala nad rumenimi prebivalci **PEDENJCI**, ki jim je že vrsto let grenila življenje. Imela je eno samo oko, ki pa je bilo močno kot daljnogled in je vse videlo. Ko je sedela na pragu pred svojim gradom in gledala okrog sebe, je uzrla Dorotejo in njene prijatelje okrog nje. Zelo se je ujezila in zapiskala na srebrno piščalko, ki ji je visela okoli vratu. V trenutku se je k njej pripodilo štirideset velikih volkov, ostrih zob. Ukazala jim je naj družčino v hipu uničijo, toda kositrni drvar je z njimi z lahkoto opravil - vse do zadnjega je pokončal.

Ko je čarovnica videla, da so vsi njeni volkovi uničeni, se je še bolj razjezila.

Sedaj je zapiskala na piščal dvakrat in kakor bi trenil je priletela velika jata črnih krokarjev. Naročila jim je, da tovarišiji izkopljejo oči. Pa tudi iz tega ni bilo nič, saj je ptičje strašilo vse krokarje tako prestrašilo, da so se vsi krokarji od strahu v trenutku razpočili.

Čarovnico je obšla taka grozna togota, da je trikrat zapiskala na piščal in priklicala roj črnih čebel, ki jim je naročila, da jih opikajo. Strašilo je takoj Dorotejo in Tota pokrilo s slamo in čebele ju niso našle, njemu pa tako ali tako niso mogle nič. Razjarjene čebele so začele pikati kositrnega drvarja, vendar so si ob kositru vse polomile žela in takoj uničene popadale po tleh.

Ko čarovnici tudi to ni uspelo, je zacepetala z nogami, si razmršila lase in zaškrtala z zobmi. Nad družčino je poslala svojo vojsko, ki pa se je panično razbežala, ko je lev strahotno zarjovel.

Čarovnici ni in ni šlo v glavo, kako da so ji spodleteli vsi načrti, zato je uporabila še zadnjo čarovnijo. Na glavo si je pokrila zlato čarovno čepico in kdor jo je imel na glavi, je lahko priklical krilate opice, ki so mu izpolnile tri ukaze. Zlobi so dvakrat že izpolnile ukaz, tako da ji je ostal samo še en.

Čarovnica je stopila na levo nogo in počasi izgovorila:

»Pipe-pe, lipe-le, lip-pe!«

Potem je stopila na desno nogo in rekla:

»Kol-lo, mal-lo, sal-lo!«

Nazadnje je stopila na obe nogi in na glas zaklicala:

»Žiž-ži, žuž-ži, žik!«

Hipoma so priletele krilate opice, ki so zvezale leva, tako da ni mogel več gristi in napadati. Strašilu so izvlekle vso slamo iz obleke in glave, kositrnega drvarja pa so vrgle po skalah, kjer je obležal ves potolčen. Doroteji pa na srečo niso mogle storiti nič žalega, ker jo je varovala dobra moč poljuba, ki ji ga je podarila dobra vila iz Severa. In ker je dobra moč močnejša od hudobnega, so jo samo pripeljale na grad k zlobni čarovnici.

Ker hudoba ni vedela kako bi škodovala Doroteji, ji je nazadnje ukazala, da pomije vse lonce in kotličke v kuhinji, poriba tla in naloži drva na ogenj. Ker je bilo deklico strašno strah, jo je takoj ubogala in bila celo vesela, da se jo je čarovnica usmilila.

Čarovnica je takoj opazila, da nosi Doroteja na nogah čarobne srebrne čevlje, po katerih so se ji že dolgo cedile sline, kajti če bi jih imela, bi zopet dobila veliko moč. Na njeno žalost pa jih deklica skoraj nikoli ni sezula, samo kadar se je kopala. Ker pa se je vešča vode silno bala, čevljev pa sama ni smela sneti z dekličinih nog, je uporabila zvijačo. Spotaknila je deklico, tako da ji je en čevljec zdrsnil z noge in ga takoj pograbila in obula. Toda Dorotejo je to tako razjezilo, da je pograbila vedro vode in vodo pljusnila v čarovnico, da jo je zmočilo od glave do nog. Čarovnica se je pred dekličinimi očmi hipoma stopila kot kocka sladkorja in izginila v nič.

Med Pedenjci je nastalo silno veselje in v zahvalo, ker jih je rešila pred zlobo, so ji pomagali rešiti prijatelje.

